

Międzyzdroje, 20 lipca 2023 r.

Burmistrz Międzyzdrojów
Plac Ratuszowy 1
72-500 Międzyzdroje

FIN.310.1.2023.KM

r.pr. (....) pełnomocnik
Pana (....) i Pani (....)
adres (....)

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Międzyzdrojów, działając na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku r.pr. (....) pełnomocnika Pana (....) i Pani (....) z dnia 20 kwietnia 2023 r. (data wpływu do organu podatkowego w dniu 24 kwietnia 2023 r.) w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie stawki podatku od nieruchomości za nieruchomość - lokal mieszkalny oraz miejsce parkingowe- wykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej,

stwierdzam, że stanowisko wnioskodawcy jest:

1. nieprawidłowe – w zakresie pytania pierwszego;
2. nieprawidłowe – w zakresie pytania drugiego;
3. nieprawidłowe – w zakresie pytania trzeciego.

Uzasadnienie

W dniu 24 kwietnia 2023 roku organu podatkowego wpłynął wniosek r.pr. (....) reprezentującego Pana (....) i Panią (....)

We wniosku tym przedstawiono opis stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego o następującej treści:

Pan (....) i Pani (....) są współwłaścicielami położonych w Międzyzdrojach (....)

- lokalu mieszkalnego nr (..) o powierzchni użytkowej 41,30 m² wraz z przypadającym na ten lokal udziałem w gruncie (udział 4130/1795650 z 10068 m²) - (dalej-jako Lokal Mieszkalny);
- lokalu niemieszkalnego (miejsce parkingowe w garażu podziemnym) o powierzchni użytkowej 31,01 m² (10/1760 z 5458,20 m²) wraz z przypadającym na ten lokal udziałem w gruncie (udział 10/1760 z 545820/1795650 z 10068 m²) - (dalej jako Miejsce Parkingowe).

Wskazane wyżej lokale znajdują się w budynku mieszkalnym położonym na działkach nr 7/10, 9/1 i 9/2 sklasyfikowanych symbolem użytku „B” (tereny mieszkaniowe). Dla obu lokali (Lokal Mieszkalny i Miejsce Parkingowe) i prowadzone są odrębne księgi Wnioskodawcy zawarli w dniu 29.07.2013 r. umowę dzierżawy Lokalu Mieszkalnego raz Miejsca Parkingowego) z firmą (.....) -na czas określony obowiązującą do dnia 31.12.2027 r. Umowa

ta nadal obowiązuje. W ramach tej umowy Wnioskodawca i zainteresowana mogą korzystać nieodpłatnie z Lokali przez pewien okres - w trakcie każdego roku kalendarzowego obowiązywania umowy. Wnioskodawca i Zainteresowana nie są przedsiębiorcami i nie prowadzą żadnej działalności gospodarczej czy to w formie spółki czy też jednoosobowej działalności gospodarczej. Wnioskodawca i Zainteresowana wskazują, że ww. lokale w roku 2023 i kolejnych latach ciągu każdego roku:

- a) zajmowane będą w niektórych okresach przez nich samych na potrzeby własne mieszkaniowe,
- b) w części roku lokale nie będą zajęte,
- c) a przez pozostałą część roku lokale zajmowane będą przez osoby trzecie na najem krótkoterminowy, wakacyjny w związku z udostępnianiem lokali przez dzierżawcę.

Wnioskodawca i Zainteresowana powzięły następujące wątpliwości co do zastosowania właściwej stawki podatku od nieruchomości.

W związku z przedstawionym zdarzeniem faktycznym i przyszłym, Wnioskodawca zwrócił się z prośbą o udzielenie odpowiedzi na Pytania:

1. Czy w świetle przedstawionego powyżej zdarzenia przyszłego prawidłowe jest stanowisko, że przypadku Lokalu Mieszkalnego właściwą stawką w podatku od nieruchomości jest stawka dla budynków (lub ich części) mieszkalnych wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit a/ ustawa o podatkach i opłatach lokalnych (dalej: u.p.o.l.), a w przypadku Miejsca Parkingowego - właściwą będzie dla budynków lub ich części pozostałych wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit e/ u.p.o.l.?

W przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie nr 1, Wnioskodawca wnosi o udzielenie odpowiedzi na pytanie nr:

2. Czy w świetle przedstawionego powyżej zdarzenia przyszłego prawidłowe jest stanowisko, że przypadku Lokalu Mieszkalnego oraz Miejsca Parkingowego za okres, w którym lokale te zajmowane będą przez osoby trzecie na najem krótkoterminowy, wakacyjny w związku z udostępnianiem lokali przez dzierżawcę, stawką w podatku od nieruchomości jest stawką dla budynków (lub ich części) związanych prowadzeniem działalności gospodarczej wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit b/ u.p.o.l., a w pozostałych okresach właściwą stawką w podatku od nieruchomości będzie: dla Lokalu Mieszkalnego stawką dla budynków (lub ich części) mieszkalnych wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit a/ u.p.o.l. a w przypadku Miejsca Parkingowego - stawka dla budynków lub ich części pozostałych wskazana w art. 5 ust. 1 pkt lit e/ u.p.o.l.?

W przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie nr 2, Wnioskodawca wnosi o udzielenie odpowiedzi na pytanie nr:

3. Czy w świetle przedstawionego powyżej zdarzenia przyszłego prawidłowe jest stanowisko, że przypadku Lokalu Mieszkalnego oraz Miejsca Parkingowego za okres, w którym lokale te zajmowane będą przez Wnioskodawcę i Zainteresowaną na własne cele mieszkaniowe właściwą stawką w podatku od nieruchomości będzie: dla Lokalu Mieszkalnego stawka dla budynków (lub ich części) mieszkalnych wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit a/ a w przypadku Miejsca Parkingowego - stawka dla budynków lub ich części pozostałych wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit e/ u.p.o.l.?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy i Zainteresowanej, w świetle przedstawionego powyżej zdarzenia przyszłego stanowisko, że przypadku Lokalu Mieszkalnego właściwą stawką w podatku od nieruchomości jest stawka dla budynków (lub ich części) mieszkalnych wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit al u.p.o.l., a w przypadku Miejsca Parkingowego - właściwą będzie dla budynków lub ich części pozostałych wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit el u.p.o.l. - jest prawidłowe. Zgodne z definicją działalności gospodarczej zamieszczonej w art. 3 pkt 9 ustawy Ordynacja podatkowa, przez. działalność gospodarczą - rozumie się przez to każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570), w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność - do przedsiębiorców, Powołując się na art. 5 ustawy Rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku o nieruchomości, z tym że stawki nie mogą przekroczyć rocznie:

1) od gruntów:

- a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków - 1,16 zł od 1 m² powierzchni,
- b) pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior j zbiorników sztucznych - 5,79 zł od i ha powierzchni,
- c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - 0,61 zł od 1 m² powierzchni,
- d) niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1398 oraz z 2019 r, poz. 730), i położonych na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego - 3,81 zł od 1 m² powierzchni;

2) od budynków lub ich części:

- a) mieszkalnych - 1,00 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej - 28,78 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym - 13,47 zł¹⁰ od 1 177² powierzchni użytkowej,
- d) związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń - 5,87 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
- e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - 9,71 zł¹² od 1 177² powierzchni użytkowej;

3) od budowli - 2% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7.

Zdaniem Wnioskodawcy i Zainteresowanej z uwagi na fakt, że nie są oni przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą Organ podatkowy winien zastosować stawkę przewidzianą jak dla budynków mieszkalnych oraz dla pozostałych budynków lub ich części.

Ponieważ ustawodawca nie stworzył definicji ustawowej pojęcia budynków (lub ich części) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej”, konieczne staje się odwołanie do potocznego rozumienia danego zwrotu, I tak, w ww. wyrażeniu decydujące znaczenie ma słowo „zajęty”. Czasownik, od którego ten imiesłów przymiotnikowy pochodzi, czyli "zając", znaczy "zapełnić sobą jakąś przestrzeń, wypełni jakiś okres czasu" (Słownik języka polskiego pod red. S. Skorupki, H. Auderskiej i Z. Łempickiej, wyd. PWN Warszawa 1968, s. 966).

Wobec faktu, że lokale będą nie są zajęte na potrzeby działalności gospodarczej zatem właściwą stawką dla podatku od nieruchomości będzie stawka jak dla lokali mieszkalnych oraz budynków lub ich części pozostałych. Skoro nabyty przez lokal posiada funkcję użytkową ustaloną jako lokal mieszkalny, miejsce parkingowe natomiast widnieje jako lokal niemieszkalny, a sam grunt posiada symbol użytku "B" (tereny mieszkaniowe), to uzasadnione jest twierdzenie, że przy ustalaniu właściwej stawki podatku dla przedmiotowych nieruchomości winno się przyjąć, iż stawka nie powinna być ustalana, jak dla nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Reasumując, Wnioskodawca i Zainteresowana w przedmiotowym zdarzeniu przyszłym spełniają warunki do zastosowania niższej stawki podatku od nieruchomości jak za lokale mieszkalne oraz pozostałe.

W przypadku stwierdzenia przez Organ, że stanowisko Wnioskodawcy i Zainteresowanej w pytaniu nr 1 jest negatywne, Wnioskodawca prosi o udzielenie odpowiedzi na tanie nr 2.

Ad. 2 i 3

Zdaniem Wnioskodawcy i Zainteresowanej, w świetle przedstawionego powyżej zdarzenia przyszłego stanowisko, że w przypadku Lokalu Mieszkalnego oraz Miejsca Parkingowego za okres w którym lokale te zajmowane będą przez osoby trzecie na najem krótkoterminowy, wakacyjny w związku udostępnianiem lokali przez dzierżawcę, stawką w podatku od nieruchomości jest stawką dla budynków (lub ich części) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wskazana w art.5 ust. 1 pkt 2 lit b u.p.o.l., a w pozostałych okresach właściwą stawką w podatku od nieruchomości będzie: dla Lokalu Mieszkalnego stawka dla budynków (lub ich części) mieszkalnych wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit a /u.p.o.l. a w przypadku Miejsca Parkingowego - stawka dla budynków lub ich części pozostałych skazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit e/ u.p.o.l. - jest prawidłowe.

Oceniając przedstawione wyżej stanowisko Wnioskodawcy, Organ uważa je:

1. w zakresie pytania pierwszego – za nieprawidłowe,
2. w zakresie pytania drugiego – za nieprawidłowe,
3. w zakresie pytania trzeciego – za nieprawidłowe.

Uzasadniając ww. ocenę, Organ wskazuje:

W oparciu o przepis art. 3 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70), dalej: u.p.o.l., podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych.

Jak stanowi art. 3 ust. 5 u.p.o.l. jeżeli wyodrębniono własność lokali, obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości od gruntu oraz od części budynku stanowiących nieruchomość wspólną w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2021 r. poz. 1048) ciąży na właścicielach w zakresie odpowiadającym ich udziałowi w nieruchomości wspólnej. Z kolei w art. 3 ust. 4a u.p.o.l. ustawodawca postanowił o wyłączeniu solidarnej odpowiedzialności wobec współwłaścicieli w częściach ułamkowych

lokalu użytkowego garażu stanowiąc, że: zasady odpowiedzialności solidarnej za zobowiązanie podatkowe, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przy współwłasności w częściach ułamkowych lokalu użytkowego garażu wielostanowiskowego w budynku mieszkalnym wraz z gruntem stanowiących odrębny przedmiot własności. W takiej sytuacji obowiązek podatkowy ciąży na współwłaścicielach w zakresie odpowiadającym ich udziałowi w prawie własności. Przepisu art. 6 ust, 11 nie stosuje się. Pan (.....) i Pan (.....) są współwłaścicielami nieruchomości położonych w Międzyzdrojach przy ulicy (....) stanowiących: grunt o powierzchni: 23,16 m² (udział 4130/1795650 z 10068 m² dz. nr 7/10, 9/1, 9/2) przynależny do lokalu, lokal mieszkalny nr 15, o powierzchni użytkowej 41,30 m² oraz grunt o powierzchni: 17,39 m² (udział 10/1760 z 545820/1795650 z 10068 m² dz. nr 7/10, 9/1, 9/2) przynależny do lokalu, lokal niemieszkalny- garaż, o powierzchni użytkowej 31,01 m² (10/1760 z 5458,20 m²). Lokal nr 15 oraz lokal niemieszkalny -garaż znajdują się w budynku mieszkalnym na działkach nr 7/10, 9/1, 9/2 sklasyfikowanych symbolem użytku „B” (tereny mieszkaniowe). Dnia 29 lipca 2013 roku została zawarta umowa dzierżawy nr (.....) dot. lokalu oraz miejsca parkingowego w garażu podziemnym pomiędzy firmą (.....) (która prowadzi działalność gospodarczą w zakresie między innymi wynajmu i zarządzania nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi PKD 68.20.Z. oraz działalność w zakresie obiektów noclegowych turystycznych i miejsc krótkotrwałego zakwaterowania PKD 55.20.Z.) posiadającą KRS (.....), REGON (.....) a Panem (.....) i Panią (.....) na czas określony do 31 grudnia 2027 roku.

Wyżej wymieniona umowa nie została rozwiązana ani w jakikolwiek sposób zmieniona. Oznacza to, że obowiązuje ona nadal jak i w latach przyszłych tj. 2024, 2025, 2026, 2027. Wnioskodawcy nie wskazali, że umowa zostanie rozwiązana lub zmieniona. Przedmiotowy lokal mieszkalny oraz miejsce parkingowe w garażu podziemnym zostały oddane we władanie przedsiębiorcy prowadzącemu w tych lokalach działalność gospodarczą, polegającą na świadczeniu usług turystycznych i hotelarskich /najem krótkoterminowy/. Umowa dzierżawy jest umową o korzystanie z cudzej rzeczy z możliwością pobierania pożytków i jest kwalifikowana jako umowa dwustronnie zobowiązująca, odpłatna, wzajemna i konsensualna. Podstawowym obowiązkiem wydzierżawiającego jest oddanie rzeczy dzierżawcy do czasowego używania i pobierania pożytków natomiast podstawowym obowiązkiem dzierżawcy jest świadczenie czynszu, które z uwagi na uprawnienie dzierżawcy do pobierania pożytków z dzierżawionej rzeczy może być oznaczone w ułamkowej części pożytków. Zawierając umowę dzierżawy właściciele wyrazili zgodę na oddanie lokalu mieszkalnego i miejsca parkingowego jakiegokolwiek podmiotowi trzeciemu do odpłatnego albo bezpłatnego używania i pobierania pożytków lub do innego rodzaju korzystania, na jakiegokolwiek podstawie prawnej, w tym w szczególności na oddanie klientom w najem i w poddzierżawę w celu świadczenia usług.

Do czasu, kiedy umowa nie zostanie rozwiązana lub zmieniona obowiązywać będą stawki za nieruchomość określane corocznie Uchwałą Rady Miejskiej w Międzyzdrojach na dany rok. Zgodnie z § 11 umowy dzierżawy Strony ustaliły, że w okresie dzierżawy Wydzierżawiający będzie uprawniony do wyłącznego korzystania z przedmiotu dzierżawy w ramach pobytu właścicielskiego wyłącznie przez okres nieprzekraczający 21 dni w każdym roku kalendarzowym okresu obowiązywania umowy dzierżawy. Taki stan rzeczy nie stanowi o utracie związku lokalu mieszkalnego i lokalu niemieszkalnego -garażu z działalnością gospodarczą Spółki, gdyż lokalami tymi na podstawie obowiązującej umowy dysponuje Spółka. Zostały one przeznaczone przez Spółkę do wynajmu świadczonego w ramach działalności gospodarczej Spółki, a tym samym należy uznać je, za zajęte na potrzeby działalności gospodarczej Spółki, również wtedy, gdy korzysta z nich właściciel na zasadach ustalonych z przedsiębiorcą. Lokale oddane przez właścicieli do wyłącznego dysponowania Spółce nie przestają służyć działalności gospodarczej Spółki i nie zmieniają swego przeznaczenia poprzez fakt, że Spółka udostępniła czy udostępni właścicielowi nieodpłatnie

lokal na kilka dni w poszczególnych miesiącach (notabene zmiana stawki podatkowej w związku ze zmianą sposobu wykorzystaniu przedmiotu opodatkowania w świetle art. 6 ust.3 u.p.o.l. musi wiązać się z trwałym zdarzeniem, zaś skutek w postaci obniżenia lub podwyższenia podatku, następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie). Nie ulega wątpliwości, że posiadaczem lokali jest spółka prawa handlowego, której aktywność polegająca na świadczeniu usług zakwaterowania czy wynajmu mieści się w pojęciu działalności gospodarczej w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l.

Podstawę działania organów podatkowych w zakresie naliczania podatku od nieruchomości stanowi ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 ze zm.) - zgodnie z art. 2 § 1 przepisy ustawy stosuje się do podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetów jednostek samorządu terytorialnego, do których ustalania lub określania uprawnione są organy podatkowe. Zgodnie z art. 3 pkt 9 powyższej ustawy, ilekroć w ustawie jest mowa o działalności gospodarczej – rozumie się przez to każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212), w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność – do przedsiębiorców.

Działalnością gospodarczą jest to zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Zakwaterowanie na krótkie pobyty stanowi w istocie szereg cyklicznych, powtarzalnych okresowo, w sposób zorganizowany i ciągły czynności, podejmowanych w celach zarobkowych, a zatem wykonywanych w sposób wynikający z definicji działalności gospodarczej i zarazem niewpisującej się w wyłączenie zawarte w art. 1a ust. 2 pkt 2 u.p.o.l. tj. jako wynajem turystom pokoi gościnnych w budynkach mieszkalnych znajdujących się na obszarach wiejskich przez osoby ze stałym miejscem pobytu w gminie położonej na tym terenie, jeżeli liczba pokoi przeznaczonych do wynajęcia nie przekracza 5.

Wskazać należy, że lokal stanowiący własność Pana (.....) i Pani (.....) wraz z miejscem parkingowym wszedł w skład przedsiębiorstwa prowadzonego przez (...) są faktycznie wykorzystywane przez tego przedsiębiorcę do prowadzenia działalności gospodarczej w znaczeniu zdefiniowanym w art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l. do 31 grudnia 2027 roku.

Niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania tut. organowi podatkowemu i dotyczy stanu faktycznego i przyszłego przedstawionego we wniosku strony z dnia 20 kwietnia 2023 r. (data wpływu do organu podatkowego w dniu 24 kwietnia 2023 r.) oraz że po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę interpretacja ta, zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, j. t. Dz. U. z 2023 r. poz. 259, 803.). Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na

wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), tj. na adres Burmistrz Międzyzdrojów (Plac Ratuszowy 1, 72-500 Międzyzdroje).